

Slagtningen af Svin kontrollere *), med mindre Slagteriet maatte være beliggende indenfor Omraadet af en Sundhedsvedtægt, der af Hensyn til den paagældende Kommunes eget Forbrug paabyder en Kontrol med de enkelte til Forhandling i Kommunen bestemte Dyr, eller Kontrollen dog af en fremmed Kommune maatte være stillet som Betingelse for Indførsel af Slagteriprodukter til samme. Kontrollen er dog sædvanligvis i alle saadanne Tilfælde overladt til de af Slagterierne privat antagne Dyrlæger, og den hele Ordning kan — bortset fra de Svineslagterier der have indordnet sig under den københavnske Sundhedskommissions Betingelser for Indførsel af Indmad til Kjøbenhavn **) —, ikke betegnes som tilstrækkelig betryggende ligeoverfor Kommuners Krav i sanitær Henseende, naar henses til det gennemgaaende ringe Vederlag Dyrlægerne oppebære for Udførelsen af denne Virksomhed, saavel som til, at de ikke arbejde efter en dem af det offentlige meddelt Instrux.

En lignende Usikkerhed gør sig gældende med Hensyn til Kødkontrollen i alle de Købstæder, i hvilke der ikke er indført Slagtetvang og oprettet offentlige Slagtehuse. Den nævnte Kontrol kan nemlig i Følge sin Natur ikke være tilstrækkelig effektiv, da det for Bedømmelsen saa yderst vigtige Holdepunkt: Syningen af Dyrene i levende Live saavel som Adgangen til at overvære Slagtningen, der foregaar rundt omkring i private Slagterilokaler, her som Regel er udelukket, ligesom der ogsaa savnes ensartede Regler for Kontrollens Udførelse.

Fordringen om en virksom Kødkontrol, saaledes som den maa udkræves, naar der skal kunne være Tale om en Indskrænkning af Sundhedsvedtægternes Rækkevidde paa en saadan Maade, at dette ikke bliver ensbetydende med et betydeligt Tilbageskridt i sanitær Henseende, kan efter Kommissionens Formening nærmere præciseres derhen, at Kontrollen bør omfatte en Undersøgelse af Dyrene før og efter Slagtningen, at den bør foretages af sagkyndige, dertil særlig uddannede Personer (Dyrlæger), der ved Udførelsen af deres Hverv ere stillede ganske uafhængigt, samt at den bør foregaa efter ensartede Regler og være undergivet et af det offentlige etableret Overtilsyn.

Spørges der da, under hvilken Form en Ordning, der fyldestgør de nævnte Fordringer, bør etableres, vil det formentlig være rettest at søge Svaret gennem en Undersøgelse af den anden Del af den Kommissionen anviste Opgave, nemlig Undersøgelsen af Muligheden og Betydningen af en Statskødkontrol og dennes hensigtsmæssigste Indretning — og da først en saakaldet „almindelig Statskødkontrol“.

Ved „en almindelig Statskødkontrol“ forstaaes en af Staten etableret Ordning, hvorefter enhver Slagtning af visse Arter af Slagtedyr saavel i Købstæder som paa Landet underlægges en obligatorisk Kontrol ved særlig dertil uddannede Personer — i al Fald forsaaavidt Slagtningen foregaar i Erhvervsøjemed (i Modsætning til den saakaldte „Hjemmeslagtning“). Naar en saadan Ordning fra alle Sider betegnes som det ideale paa Kødkontrolomraadet, er dette utvivlsomt rigtigt. Det turde være indlysende, at de Krav, der fra den kødforbrugende Befolknings Side med Rette kunne stilles til den paagældende Vares Sundhed, egentlig kun ad denne

*) jfr. dog nu den ovenfor citerede Bekendtgørelse af 5. Oktober d. A.

**) Nemlig Svineslagterierne i Odense, Skjelskør, Holbæk, Vejle, Kallundborg og Slagelse.